

forslag om her i Tinget, og det første fraraader jeg at stille Ændringsforslag om. Det forekommer mig dog, at om end Staten har en vis Interesse i, at alle disse almindelige Navne forsvinde, er dog Interessen størst for dem, som bære disse almindelige Navne, ere lede og kede af dem og gerne vilde have et andet Navn.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) ønskede, at der skulde være en fyldigere og mere effektiv Beskyttelse for de Navne, som blive antagne efter denne Lov. Som jeg har udviklet i Landstinget, vil jeg ikke kunne gaa videre, end sket er i Forslaget, hvorefter der mindst een Gang om Aaret vil blive udgivet fra Justitsministeriets Side et Tillæg til Navnebogen, hvori alle de ny antagne Navne, som siden den sidst udgivne Navnebog ere blevne optagne, ere anførte, og hvorved disse ny Navne blive beskyttede mod Optagelse af andre. Jeg har ikke kunnet gaa videre og navnlig ikke saa langt, som man fra først af har villet gaa i Landstinget, hvor man har villet, at der skulde ske en Indberetning, saa vidt jeg husker endog en Gang om Ugen, om Antagelse af ny Navne, og hvor Ministeriet skulde undersøge for hvert enkelt Tilfælde, om det var i Overensstemmelse med Reglerne, og derefter give Meddelelse om, hvorledes det i saa Henseende forholdt sig. Jeg har ikke kunnet gaa med dertil af to Grunde, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) nævnte; af Mangel dels paa det fornødne Personale, dels paa de fornødne Lokaler. Jeg har ikke mig vitterligt noget Steds sagt, at den Omstændighed, at Rigsdagen ikke havde villet bevilge nogen Navne-konsulent, var saa afskrækkende for mig; thi denne Omstændighed har ikke afskrækket mig mere, end at jeg i selve dette Lovforslag har foreslaaet, at Ministeriet skal have Ret til at benytte en Navnekonsulent, sagkyndig Bistand i visse Tilfælde. Derimod har jeg sagt, og det staar jeg ved, at hvis man vil have en anden Ordning end den, der er foreslaaet her i Lovforslaget, vil det medføre en meget betydelig Udvidelse af Personalet i Justitsministeriet. Der maatte ikke blot antages et stort Antal ny Assisterter, men ogsaa flere overordnede Embedsmænd, der kunde paase, at Assisterterne udførte Arbejdet paa rette Maade og bære Ansvaret over for Ministeren for, at Arbejdet blev udført paa rette Maade. Med andre Ord, der maatte et helt nyt Navnekontor

eller Navnedepartement til, og det har stadig stillet sig for mig som meget tvivlsomt, om det var rigtigt at gaa med til noget saadant. Og jeg for mit Vedkommende mener ikke at hele denne Navnesag kan have en saa stor Betydning, at man bør sætte et saa uhyre Apparat i Gang, for at faa den ført igennem. Men selv om jeg mente det og vilde foreslaa det, tvivler jeg meget paa, at Rigsdagen vilde tilegne sig denne Opfattelse, og selv om Rigsdagen vilde, saa støder man paa en anden Vanskelighed, nemlig den, at der oppe i den røde Bygning virkelig ikke er Plads til saadant et nyt Kontor. Enhver, som nogen Sinde har været der, vil kunne bevidne, at alle Lokalerne ere optagne, ja stærkt optagne, og saa maatte man da sørge for at faa den vist 20 Aar gamle Plan realiseret om en ny Fløj til Ministerialbygningen. Ganske vist giver jeg det ærede Medlem Ret i, at det vilde forøge Ministeriets Værdighed betydeligt, naar det kunde faa en ny Fløj til Ministerialbygningen og faa større og bedre Lokaler, end vi nu have. Men at man skulde gøre det for en Navnesags Skyld, tror jeg ikke. Jeg vilde ikke turde foreslaa det, og hvis jeg foreslog det, vilde jeg finde det mærkeligt, om Rigsdagen vedtog det.

Det ærede Medlem for Stubbekøbing (Stub) ønskede, at Adgangen til at optage de gamle Slægtnavne efter gratis Bevilling skulde udvides til ikke at være tre Maaneder, som jeg har foreslaaet, men derimod et Aar. Jeg vil da henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at naar der er sat denne korte Frist af 3 Maaneder, er det gjort i de paagældende Personers egen Interesse, idet de, naar det lykkes dem, inden Fristen for at kunne konservere sit Navn mod fremmed Overgreb er udløben, at faa gratis kongelig Bevilling for det gamle Familienavn, saa faa ikke blot lovmæssig Ret til at bære det gamle Familienavn, men tillige lovmæssig Adgang til at forhindre andre i at snappe Familienavnet fra dem, hvilket jeg gaar ud fra interesserer disse Slægter lige saa meget som dem, der opfinde sig flunkende ny Navne, som de ønske at faa beskyttede. Naar der er sat 3 Maaneder, er det, fordi der altid ved den Slags Sager kræves en hel Række Oplysninger; det skal godtgøres, hvem de ere, og paa den anden Side, at det virkelig er rigtigt, at den paagældende Familiefader og Bedstefader have været almindelig kendte paa den paagældende Egn under Navnet. Hvis